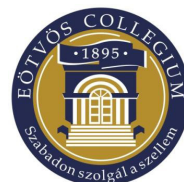

II. SZLÁV FILOLÓGIAI ÉS KULTÚRATUDOMÁNYI KONFERENCIA

2017. május 26.

Eötvös József Collegium
Budapest

Program

9.00-9.30 Megnyitó, kötetbemutató

NYELVÉSZET SZEKCIÓ

Szekcióelnök: dr. Rónai Gábor

9.30-9.50 **Papp Miklós:** Kvantitatív módszerek és azok alkalmazásai nyelvtörténeti folyamatok relatív kronológiájának megállapításakor

9.50-10.10 **Galac Ádám:** Szláv szavakra emlékeztető, ismeretlen eredetű szavaink

15 perc vita

10.25-10.45 **Nyéki Bence:** Kicsinyítés és nagyítás az orosz nyelvben. Produktivitás és szemantika

10.45-11.05 **Varga Richárd:** A delimitatív igék megfeleltethetősége a magyarban

11.05-11.25 **Nyíri Zsófi:** Egy orosz nyelvű emóció- és szentimentszótár, valamint egy orosz nyelvű szépirodalmi korpusz létrehozásának tapasztalatai

15 perc vita

PLENÁRIS ELŐADÁS

11.40-12.10 **dr. Dési Edit:** A nyelvi agresszió rejtett dimenziói

Ebédszünet

IRODALOM SZEKCIÓ

Szekcióelnök: dr. Gyöngyösi Mária

PLENÁRIS ELŐADÁS

13.30-14.00 **prof. dr. Kroó Katalin:** A megszakítás poétikai kérdéséhez (Lermontov: *Korunk hőse*)

14.00-14.20 **Szokola László:** Szent Adalbert csodája Gallus Anonymus gesztájában

14.20-14.40 **Czumft Réka:** A gonosz két alakváltozata (Mihail Lermontov: *A Démon* és Madách Imre: *Az ember tragédiája*)

14.40-15.00 **Avar Katalin:** Az intermediális utalások szerepe Turgenyev *Klara Milics (A halál után)* című elbeszélésében

15 perc vita

Kávészünet

15.25-15.45 **Farbaky Tamás:** „Volt valami rosszindulatú a Kreutzer-szonátában”

15.45-16.05 **Kóti Regina:** Egy örült életfilozófiája (Vszevolod Garsin: *A piros virág*)

16.05-16.25 **Tóthpál Sarolta Krisztina:** A lovag és a művészet motívumának kapcsolódási pontjai Dosztojevszkij *A félkegyelmű* című művében

15 perc vita

16.40-17.00 **Juracsek Kata:** Ulickaja: *Életművésznők* – Műfajpoétikai kérdések

17.00-17.20 **Rálik Alexandra:** A Könyvideál cáfolata. A kortárs orosz posztapokaliptikus irodalom Borges olvasatában

15 perc vita

PAPP MIKLÓS
Kvantitatív módszerek és azok alkalmazásai nyelvtörténeti
folyamatok relatív kronológiájának megállapításakor

ELTE BTK Orosz nyelvészet PhD

II. évfolyam

miklos.papp@gmail.com

Nyelvtörténeti kutatások során gyakran felmerülő probléma egy hangváltozásnak – egyfelől – és egy (köztes) alapnyelv felbomlási folyamatának – másfelől – a relatív kronológiája. Ennek a problémának egyik aloslata, amikor a vizsgált hangváltozás szórványos, és két rokon nyelvből is kimutatható; a (köztes) alapnyelv pedig ezen két nyelv alapnyelve.

Hipotézisem szerint, ha a szórványos hangváltozás révén jórészt ugyanazok az etimonok változtak meg az egyik rokon nyelvben, mint a másikban, akkor a hangváltozás valószínűsíthetően a két nyelv közös öröksége; illetve ha más-más etimonokat érintett a változás, akkor a hangváltozás másodlagos. Előadásomban ehhez a problémához próbálok kvantitatív módszert kidolgozni, illetve ezt az összefüggést számszerűsítem konkrét nyelvi példákon keresztül. Ehhez a hangváltozás felé bemenetül szolgáló, illetve a hangváltozás által érintett, mindkét nyelvben képviselt alapnyelvi töveknek a statisztikai vizsgálatát végzem el.

Előadásomban többek között példaként hozom fel a következő hangváltozásokat:

- (1) a PIE szótagképző szonoránsok sorsa: PIE * R > PB, ill. PS1 * $i\text{R}$ ~ PB, ill. PS1 * $u\text{R}$ (pl. PIE * $w\text{ḷ}k^{w}os$ > litv. *vilkas*, o. *волк*);
- (2) a PFU veláris nazális kettős reflexe: PFU * η ~> mari *ηγ*, előmagyar * ηk (pl. PFU *miηä > mari KB *məηγε*, m. *mögött*).

GALAC ÁDÁM

Szláv szavakra emlékeztető, ismeretlen eredetű szavaink

ELTE BTK fordító és tolmács MA

I. évfolyam

adam.galac@gmail.com

A magyar nyelv ismert etimológiájú tőszavainak közel 10 százalékáról kimutatták, hogy szláv eredetű. Ez igen sok, hiszen alig marad el bizonyítottan finnugor eredetű szavaink mögött, míg német és török jövevényszavaink aránya 5-5 százalék körül mozog. Ezek a szláv eredetű szavak nyelvhasználatunk minden színterén jelen vannak, szerves részét képezik a mai magyar nyelvnek (pl. *asztal, karácsony, tiszta, szabad* stb.). Idegen eredetük javarészt nem tűnik fel, hangtanilag teljes mértékben asszimilálódtak, ha azonban összevetjük őket szláv párjukkal, egyértelművé válik a kapcsolat (pl. *széna – seno, dolog – dolg*).

Ezenfelül vannak olyan – Zoltán András szavaival élve – „lappangó szláv jövevényszavaink”, amelyek szláv eredete közel sem ilyen egyértelmű, egy komolyabb vizsgálat mégis ennek elfogadására vezethet minket. Előadásomban néhány ilyen problémásabb esetet szeretnék bemutatni, tehát olyan szavakat, amelyek eredete a magyar etimológiai szótárakban (TESz., Esz.), valamint Kniezsa István alapművében nincs tisztázva, de mégis érvelhetünk szláv eredetük mellett.

NYÉKI BENCE

Kicsinyítés és nagyítás az orosz nyelvben

Produktivitás és szemantika

ELTE BTK szlavisztika (orosz szakirány) BA

II. évfolyam

nyeki.bence96@gmail.com

A szubjektív-evaluatív jelentést hordozó kicsinyítés és nagyítás az orosz nyelvben szembetűnő hasonlóságot mutat: mindkettő kifejezhető szintetikusán, modifikációs szóképzéssel.

Munkám célja, hogy bemutassa a további hasonlóságokat és eltéréseket a kétféle deriváció között, elsősorban a produktivitást és a szemantikát szem előtt tartva. Ehhez a következő módszereket használom fel: a képzők termékenységét a természetes nyelvelmélet alapján felállított öt szinten ellenőrzöm és hasonlítom össze az Orosz Nyelv Nemzeti Korpuszából (Национальный корпус русского языка) nyert adatok szerint. A lehetséges jelentéseket ugyancsak a korpusz segítségével, illetve a részben univerzális vagy más indoeurópai nyelvekben jellemző diminutívum- és augmentatívumjelentéseket összefoglaló szakirodalomra támaszkodva állapítom meg. Megkísérlem logikusan elhatárolni a szemantikát a pragmatikától, azt a szempontot figyelembe véve, hogy a kicsinyítés vagy nagyítás valóban a derivátumok denotátumára vonatkozik-e. Főként az így szemantikainak tekinthető jelentésekre fordítok figyelmet. Látható lesz, hogy a várhatóan kevesebb különböző jelentést aktualizáló nagyító szóképzés nem mindig fogható fel a kicsinyítés egyértelmű ellentétéként.

VARGA RICHÁRD
A delimitatív igék megfeleltethetősége a magyarban

ELTE BTK Orosz nyelvészet PhD

II. évfolyam

vargarichard91@gmail.com

Tavalyi előadásomban azt mutattam be, hogy mit ért a magyar, ill. szláv nyelvtudomány az aspektus és akcióminőség fogalmakon, valamint előadásom érintette az aspektuselméletek témakörét. Az idei konferencián az akcióminőségek közül a delimitatívumokkal kapcsolatos nyelvészeti álláspontokról szeretnék beszélni, valamint orosz nyelvi szövegekben előforduló delimitatívumokra (általam talált) magyar ekvivalenseket kívánok bemutatni.

Előadásom első felében szeretném felidézni, mit jelent az akcióminőség fogalma, majd bemutatásra kerülne a delimitatív igék csoportja, amelyet az oroszban a *no-* igekötővel képzünk, s az így képzett ige jelentése annyiban módosul, hogy 'a cselekvő rövid ideig csinál vmit' (vö. *cuđemь* 'ülni', *nocuđemь часок* 'elüldögélni egy órácskát').

Az előadásom második felében pedig arról kívánok beszámolni, hogy az orosz nyelvi korpuszból kikeresett delimitatívumokat miképpen lehet megfeleltetni a magyar nyelvben. Vajon az orosz *no-* igekötővel ellátott ige ekvivalense a magyarban az *el-* igekötő és a *-gat*, *-get* képző segítségével képzett delimitatívum?

NYÍRI ZSÓFI

**Egy orosz nyelvű emóció- és szentimentszótár, valamint egy orosz nyelvű
szépirodalmi korpusz létrehozásának tapasztalatai**

SZTE BTK orosz nyelv és irodalom MA

II. évfolyam

nyirizsofi93@gmail.com

Az előadás egy orosz nyelvű emóció- és szentimentszótár, valamint az azok teszteléséhez, fejlesztéséhez és felhasználásához készített, orosz nyelvű szépirodalmi szövegeket tartalmazó korpusz létrehozásának tapasztalatait mutatja be. Az emóció- és a szentimentszótárat Babenko (1989) és egy oroszországi számítógépes nyelvészeti szeminárium anyagai alapján állítottuk össze.

Szentimentszótárunk készítésénél egy már meglévő, 5000 szentimentkifejezést tartalmazó listát vettünk alapul, amit az elemek negatív, illetve pozitív értékelést kifejező töltete alapján válogattunk szét, emóciókifejezéseket tartalmazó szótárunk alapjául pedig L.G. Babenko (1989) monográfiája szolgált. Orosz nyelvű szépirodalmi korpuszunkat szabadon felhasználható szövegekből hoztuk létre, amelyeket különböző számítógépes nyelvészeti eszközökkel a megfelelő formátumra alakítottunk.

Az előadásban részletesen ismertetem a szótárak és a korpusz adatait, azok fejlesztésének az elméleti alapvetéseit, menetét és dilemmáit. Ezt követően tárgyalom a korpuszalapú kutatás eddigi eredményeit, valamint az annak későbbi felhasználásával kapcsolatos lehetőségeket is.

SZOKOLA LÁSZLÓ
Szent Adalbert csodája Gallus Anonymus gesztájában

ELTE BTK szlavisztika (lengyel szakirány) BA

II. évfolyam

szokolalaslo@gmail.com

Előadásomban az első lengyel krónikáírónak, Gallus Anonymusnak a *Cronicae et gesta ducum sive principum Polonorum* címet viselő munkájában tárgyalt Szent Adalbert csodáját kívánom elemezni, amely a krónika második könyvének hatodik fejezetében található.

Elsődleges célom, hogy feltárjam a fentebb nevezett csodában szereplő mitikus elemeket, és a benne szereplő szimbólumok elemzésével rávilágítsak a csoda valódi jelentésére és a krónikában betöltött szerepére. Kutatásom kezdetekor ugyanis abból a hipotézisből indultam ki, hogy Szent Adalbert ezen csodája is csupán egy a középkori Európában igen elterjedt „harcos szent” legendák közül, amelyekben az adott csatában résztvevő egyik felet a megjelenő szent valamilyen módon győzelemre segíti. Ezt az elgondolásomat erősítette, hogy a krónika kritikai kiadásában és a különböző nyelvű fordításokhoz (angol, lengyel, magyar) készült lábjegyzetekben is hasonló módon értelmezik. A témában folytatott kutatás során azonban arra a következtetésre jutottam, hogy jelen esetben a csodának teljesen más jelentése és szerepe van a krónika fent nevezett helyén, és sokkal inkább a lengyel egyház, valamint az uralkodó dinasztia kontinuitásával van összefüggésben.

CZUMFT RÉKA
A gonosz két alakváltozata
(Mihail Lermontov: *A Démon* és Madách Imre: *Az ember tragédiája*)

SZTE BTK orosz nyelv és irodalom MA

I. évfolyam

c.reka93@gmail.com

Dolgozatomban az irodalmi gonosz kétféle interpretációját vettem össze Vjacseszlav Ivanov azon gondolata mentén, melyet a *Прологомены а дэмонах* című esszéjében fejt ki: azaz hogy „az Isten ellen lázadók” többfélék lehetnek. Ezen gondolat helyességére igyekeztem rámutatni azzal, hogy Lermontov poémabeli Démonját és *Az ember tragédiája* Luciferét hasonlítottam össze.

Az összehasonlításon túl dolgozatom első részében önállóan is vizsgáltam Lermontov poémáját: fő szempontjaim a Démon önéletrajzisége, fejlődése a lermontovi életműben és érzelmeinek milyenségei voltak. Továbbiakban az összehasonlítás sarokpontjai az alábbiak voltak: a nők szerepe a művek kontextusában, mélyebben vizsgálva a gonosz és a nők kapcsolatát, a Tragédia vonatkozásában Ádám és Éva kapcsolatát. Kettejük kapcsolatának vizsgálatához felhasználtam Madách Imre akadémiai székfoglaló beszédének részleteit, melyekben kifejti a nemek szerepéről alkotott nézeteit. Ezeket túl kitértem a gonosz teremtésben és világban betöltött szerepére, kulturális eredőjükre, illetve a művek világgépének összevetésére is.

AVAR KATALIN
Az intermediális utalások szerepe
Turgenyev *Klara Milics (A halál után)* című elbeszélésében

ELTE BTK szlavisztika (orosz szakirány) BA

III. évfolyam

avarka94@gmail.com

Turgenyev műveiben jelentős szerepet játszik az irodalom és más művészetek sokoldalú kapcsolata. Kiváló példája ennek az író „sejtelmes elbeszélései” közt számon tartott *Klara Milics (A halál után)* című műve, amely nem csupán az abban feltűnő intermediális utalások számával, hanem ezek megjelenésének és szerepének sokszínűségével is kitűnik. Az elbeszélésnek az intermedialitás szempontjából való megközelítésével a műben előforduló zenei és képzőművészeti utalások lehetséges funkcióinak meghatározására törekszem, különös tekintettel ezen utalások ábrázolási módjára és transzformációjának jelentőségére a mű szövegében.

Elemzésemben nagyban támaszkodom Werner Wolf elméleti műveire, melyek több aspektusból is bemutatják, valamint kategorizálják az intermediális utalások előfordulásának lehetőségeit az azok létrehozásában részt vevő médiumok mint szemiotikai rendszerek szemszögéből. A mű interpretációjának ezen kiindulópontból való felépítése során láthatóvá válik, hogy az egyes intermediális utalások nemcsak az elbeszélés összetett művészi világát gazdagítják, hanem azokat a szereplők belső világának ábrázolásával, az elbeszélés motívumrendszerének, narrációjának kérdésével vagy a valóság és fantasztikum közti határ átjárhatóságának a „sejtelmes elbeszélésekre” jellemző problémakörével való összefüggésükben tárgyalva egy mélyebb betekintést nyújtanak a mű szövegébe.

FARBAKY TAMÁS
„Volt valami rosszindulatú a *Kreutzer-szonátában*”

ELTE BTK szlavisztika (orosz szakirány) BA

III. évfolyam

farbakytamas@gmail.com

Előadásomban azt a szépirodalmi szempontból egyedi párbeszédet szeretném bemutatni, amelyet Tolsztoj és felesége, Szofja folytatott egymással. Tolsztoj a *Kreutzer-szonátában* a nemi vágy és a házastársi együttélés vizsgálatával nemcsak a 19. század második felének fontos társadalmi kérdéséhez, az ún. nőkérdéshez szólt hozzá, hanem azáltal, hogy műve messzemenően életrajzi alapú, feleségéhez is fordult, vagy inkább – ahogy Szofja érezte – ellene irányult. Tolsztaja erre megírta a *Ki a hibás?* című elbeszélést, hogy megválaszolja a *Kreutzer-szonáta* által felvetett kérdéseket női szemszögből, és a férjének is visszavágjon.

Egy irodalmi szempontból is páratlan párbeszéddel van dolgunk, amely érdemes az alaposabb vizsgálatra. Két szinten szeretnénk a két művet összehasonlítani: irodalmi és életrajzi szinten. Irodalmi szinten egy cselekményorientált elemzést kísérelünk meg, amelyben az azonos szerepű alakokat és a fontosabb cselekményelemeket vetjük össze. Az életrajzi elemzésben a művek értelmezésében felszínre kerülő fő érzelmek és vágyak életrajzi hátterét szeretnénk megrajzolni. Az irodalmi és az életrajzi szövegek alapján jobban megérthetjük a művek irodalmi-biográfiai kapcsolatrendszerét.

KÓTI REGINA
Egy őrült életfilozófiája
(Vszevolod Garsin: *A piros virág*)
SZTE BTK orosz nyelv és irodalom MA
I. évfolyam
kotiregina@gmail.com

Bár a szimbólumokkal és vallási-filozófiai tartalommal gazdagon telített Garsin-elbeszélés az irodalmi kánonban nem, az őrület témájában íródott orosz irodalmi művek sorában egyértelműen kitüntetett helyen áll. *A piros virág*ban egyrészt tetten érhető az őrült irodalmi hős megjelenítésének poétikai hatása, másrészt figyelemre méltó a témaválasztást motiváló szerzői élettapasztalat irodalmi színtérbe való átemelésének különleges módozata.

Az előadás fő célja az elbeszélésben megrajzolt – sokszínű filozófiai és vallási tanok olvasztótégelyeként működő – bomlott elme világnézetének kibogozása, valamint a motívumok és szimbólumok értelmezése.

Ahogy az Alla Latinyina által szerkesztett, pszichobiográfiai igényességgel megírt Garsin-életrajzból körvonalazódó élettörténet sajátos megvilágításba helyezi a mű egyes poétikai vonásait – így például a mű hősével szemben mutatott empatikus, szolidáris elbeszélői attitűdöt –, úgy szintén az írói életút kontextusában tűnik ki a névtelen irodalmi hős kaotikus világlátásából a rendszerszerűség, és válik érthetővé a főhős névtelen betegként való aposztrofálása.

Végül a szintén hangsúlyos szimbólumértelmezés során a dolgozat helyenként reflektál a 2000-ben Oxfordban rendezett Garsin szimpózium egyes tanulmányaira, valamint az orosz népi hiedelemvilág képzeteit és a beteg szólamának Lukács evangéliumával való összevetését is az elemzés szolgálatába állítja.

TÓTHPÁL SAROLTA KRISZTINA
A lovag és a művészet motívumának kapcsolódási pontjai
Dosztojevszkij *A félkegyelmű* című művében

ELTE BTK tanári (orosz – olasz) MA

I. évfolyam

tsacio5@gmail.com

Dolgozatom Dosztojevszkij *A félkegyelmű* című művében megjelenő lovag figuráját vizsgálja a művészet motívumának szempontjából az alábbi szövegek intertextusán keresztül: Cervantes: *Don Quijote*; Puskin: *Jelenetek a lovagkorból*, ezen belül is a *Szegény lovagról* szóló vers; illetve Puskin: *Egyiptomi éjszakák* című műve.

Ezen művekben megjelenik mind a lovag és a művész figurája, mind a művészet motívuma. Felmerül a kérdés, hogy ezek mi alapján állíthatók párhuzamba. A fent említett szövegek ebből a szempontból dialógusba is kerülnek egymással. *A félkegyelmű*ben pedig ezek a történetek összeérnek. A művészet kérdéskörén belül előtérbe kerül az előadás, az előadó jelentősége, és az, hogy ő az elkészült művön keresztül milyen kapcsolatot tud létesíteni a környezetével, a publikummal. A lovagi vonásokkal rendelkező Miskin herceg az általa képviselt művészet segítségével tudja felvenni a kapcsolatot az őt körülvevő világgal. Megérti-e a publikum, hogy mit szeretne számukra közvetíteni a herceg?

JURACSEK KATA

Ulickaja: *Életművésznők* – Műfajpoétikai kérdések

ELTE BTK orosz nyelv és irodalom MA

I. évfolyam

juracsek.kata@gmail.com

Az előadás témája Ljudmila Ulickaja *Életművésznők* című kötetének műfajpoétikai elemzése, a XXXIII. Országos Tudományos Diákköri Konferencián bemutatott azonos című pályamunka eredményeinek bemutatása.

A vizsgálat olyan szempontrendszer kidolgozására vállalkozik, amely alapján tisztázható a mű műfaji besorolása, a látszólag egymáshoz csak lazán kötődő elbeszélések összekapcsolásának műfajpoétikai vetülete. A problémát két fő megközelítésből tárgyaljuk: egyrészt a szöveg narratológiai felépítésének, másrészt a hazugság problémakörének elemzésén keresztül. A módszert indokolja, hogy a szöveg különböző szintjein érvényesülve mind a narratív nézőpont, mind az ismétlődése folytán motívummá váló hazugság szövegösszetartó erőként funkcionálnak. Egyrészt a narratológiai vizsgálat megmutatja, hogyan válik egységessé a mű szerkezete, a narratív nézőpont látszólag dinamikus változása ellenére hogyan ágyazódik be a fokalizáció szintjén következetesen a belső nézőpont a külső narrációba. Másrészt a hazugság motívumának elemzésén keresztül megfigyelhető, hogy az a mű tematikus egységét támasztja alá, hiszen a hazugság aktusa a központi karakter személyiségfejlődésének mutatójaként funkcionál. Továbbá a vizsgálatban külön kérdésként felmerül hazugság és fikció kapcsolata, valamint a hazugság fikcióra vonatkoztatható metapoétikai vetülete is, ami a téma további kutatásának lehetőségét kínálja.

RÁLIK ALEXANDRA
A Könyvideál cáfolata
A kortárs orosz posztapokaliptikus irodalom Borges olvasatában
ELTE BTK tanári (orosz – magyar mint idegen nyelv) MA
I. évfolyam
ralik.alexandra@gmail.com

Amíg az atomkatasztrófa témája már-már közhelyként jelenik meg a populáris kultúrában, az apokalipszis már jóval a nukleáris korszak előtt is az irodalom egyik legősibb toposza volt, így a téma a kanonizált szépirodalmat sem kerülheti el.

Az orosz irodalom kapcsán megkerülhetetlenek a nemzetközi szinten is ismert és olvasott – sőt egyfajta közösség által továbbírt univerzummá terebélyesedett – *Metro*-könyvek. Dmitry Glukhovsky sci-fijében az atomrobbanás utáni Moszkva tere látványosan átrendeződik – azonban nem ez az egyetlen kortárs orosz mű, amely ugyanerre a vízióra épít. A popkultúra határain kívül eső Tatyjana Tolsztaja *Кысь* című (magyarul először *Kssz!*, majd *A macskány* címmel megjelent) regényében a Robbanás után kétszáz évvel szerveződik újra egy közösség az egykori Moszkva területén.

„...az emberi faj (...) kihalóban van, és a Könyvtár fennmarad: kivilágítva, magányosan, végtelenül, tökéletes mozdulatlanságban, értékes köteteivel, hasznatalanul, ronthatatlanul, titkosan”, írja Borges a *Bábeli könyvtár* című művében. És éppen ezen kulcsszöveg mentén ragadható meg a két fenti, első ránézésre talán egymástól távol eső orosz regény közös pontja is. Más megközelítésből ugyan, de a két poszt-Moszkva hasonló „használati útmutató” alapján szerveződik. Előadásomban azt kívánom vizsgálni, hogy miképpen jelenik meg Glukhovsky és Tolsztaja regényeiben a Könyvideál mint a kulturális emlékezet végső hordozója, illetve hogyan reflektálnak az emberiség pusztulásában is örök Könyv borgesi gondolatára.

A KONFERENCIA SZERVEZŐI
az Eötvös Collegium Szlavisztika Műhelyének tagjai:
*Feró Dóra Zsófia, Hajós Eszter, Nyéki Bence, Radi Bernadett,
Rálik Alexandra, Seres Ferenc, Wintermans Monika*

A KONFERENCIA TÁMOGATÓI
az Eötvös Collegium igazgatója: *dr. habil. Horváth László*
az Eötvös Collegium Szlavisztika Műhelyének vezetője: *Engelné Nagy Éva*
az ELTE BTK Orosz Nyelvi és Irodalmi Tanszéke, tanszékvezető: *prof. dr. Kroó Katalin*

KAPCSOLAT
szlavkonf@gmail.com